

INGENBLEEK, Jules (eigenlijk Marie-Julien) (Bree 12 april 1876 – Elsene 14 september 1953).

Studeerde vanaf 1901 aan de Université libre de Bruxelles en behaalde er in 1908 het doctoraat in de politieke en administratieve wetenschappen. Op 1 oktober 1900 werd Ingenbleek als secretaris van prins Albert en prinses Elisabeth belast met administratieve en boekhoudkundige taken. Vanaf 1905 werd hij betrokken bij de sociale en economische vorming van de prins en aan prinses Elisabeth gaf hij Nederlandse les.

Na de troonsbestijging van koning **Albert I** (1909) werd Ingenbleek zijn secretaris. Vanaf dan werd hij ook bij het politieke gebeuren betrokken. Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog verzekerde Ingenbleek het contact tussen de koning en de regering. Samen met koningin Elisabeth kon hij de vorst er in oktober 1914 van overtuigen Antwerpen te verlaten en zich met de regering en met het leger in de richting van Oostende terug te trekken. Gedurende bijna de hele oorlog behoorde Ingenbleek tot de omgeving van de koning. Na vanaf september 1916 in Parijs te hebben verbleven, werd hij in augustus 1917 naar De Panne teruggeroepen, vooral om de koning, via contacten met figuren als Maria Belpaire, Frans van Cauwelaert, Alfons van de Perre en Julius Hoste (jr.), over de Vlaamse kwestie in te lichten. Het was Ingenbleek die het ontwerp opstelde van de inleidende toespraak van de koning op de ministerraad van 1 februari 1918, die gewijd was aan de Vlaamse kwestie. Het ontwerp ging echter meer expliciet op de Vlaamse eisen in dan de tekst die koning Albert uiteindelijk heeft voorgelezen. Van veel begrip voor de Vlaamse eisen getuigde ook een ontwerp van koninklijke boodschap dat op 19 maart 1918 door Ingenbleek en Fritz van den Steen de Jehay, kabinetschef van de koning, aan Albert I werd voorgesteld. Op de ministerraad van 20 maart 1918 heeft de koning echter geen speciale verklaring over de Vlaamse problemen afgelegd.

Na de oorlog werd Ingenbleek benoemd tot beheerder en later tot intendant van de civiele lijst van de koning. Tegelijk beheerde hij het privé-fortuin van de vorst. In 1931 werd hij gecoöpteerd liberaal senator en in 1934 minister zonder portefeuille in de regering-Charles de Broqueville, waar hij zich met de staatsfinanciën bezighield. Van 1935 tot 1938 was Ingenbleek gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen en van 1938 tot 1944 vice-gouverneur van de Nationale Bank. Inzake de taalproblematiek verdedigde hij voor de **Franstaligen in Vlaanderen** het recht op lager en middelbaar onderwijs in de eigen taal. Dit blijkt zowel uit verklaringen van vóór 1914 als uit zijn stellingname bij het totstandkomen van de taalwetten voor het onderwijs in 1930 en volgende jaren. Hij verde-

digde toen de zogenaamde **transmutatieklassen**.

WERKEN: *L'actuelle question flamande*, 1930; – 'Les leçons du passé. L'enseignement moyen dans les provinces flamandes', in *Le Flambeau*, jg. 14 (1931), p. 12-34; – *Le flamand dans les écoles primaires*, 1931; – *Temps passés. Temps nouveaux*, 1945; – *Sur le chemin du bonheur*, 1952.

LITERATUUR: L. de Lichtervelde, 'Jules Ingenbleek', in *Revue générale* (15 november 1953), p. 139-143; – A.W. Willemsen, *Het Vlaams-Nationalisme. De geschiedenis van de jaren 1914-1940*, 1969²; – E. Vandewoude, 'Jules Ingenbleek, secretaris van de Koning (1900-1918)', in *BTFG*, jg. 55 (1977), p. 484-508; – L. Schepens, *Koning Albert, Charles de Broqueville en de Vlaamse Beweging tijdens de Eerste Wereldoorlog*, 1983; – H. Haag, *Le comte Charles de Broqueville, Ministre d'Etat, et les luttes pour le pouvoir (1910-1940)*, 1990; – M.R. Thielemans (red.), *Albert Ier. Carnets et Correspondance de guerre 1914-1918*, 1991; – R. Boijen, *De taalwetgeving in het Belgische leger (1830-1940)*, 1992.

GUSTAAF JANSSENS